

Sygn. akt III KK 477/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lutego 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk (przewodniczący)
SSN Małgorzata Gierszon
SSN Barbara Skoczowska (sprawozdawca)

Protokolant Marta Brylińska

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.,
w dniu 19 lutego 2020 r.

sprawy **K. K.**

skazanego za popełnienie przestępstw z art. 61 § 1 k.k.s. i innych,
kasacji, wniesionej przez Ministra Sprawiedliwości - Prokuratora Generalnego, na
niekorzyść skazanego,

od wyroku Sądu Okręgowego w G.

z dnia 26 września 2018 r., sygn. akt V Ka (...),

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w W. ,

z dnia 8 maja 2018 r., sygn. akt II K (...)

**uchyla zaskarżony wyrok w części utrzymującej w mocy
wyrok Sądu Rejonowego w W. co do wymierzonej kary łącznej
grzywny i w tym zakresie przekazuje sprawę Sądowi
Okręgowemu w G. do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w W. z dnia 8 maja 2018 r., sygn. II K (...), K. K. został uznany za winnego popełnienia dwóch przestępstw kwalifikowanych z art. 61 § 1 k.k.s. w zb. z art. 62 § 2 k.k.s. i innych, za które wymierzono mu kary jednostkowe grzywny:

1. za czyn opisany w punkcie I aktu oskarżenia w wysokości 40 stawek dziennych, przy przyjęciu jednej stawki na kwotę 80 zł,
2. za czyn opisany w punkcie II aktu oskarżenia w wysokości 60 stawek dziennych, przy przyjęciu jednej stawki na kwotę 80 zł.

Sąd wymierzył również oskarżonemu karę łączną grzywny w wysokości 50 stawek dziennych, ustalając jedną stawkę na kwotę 80 zł.

Apelacje od tego orzeczenia wnieśli obrońca oskarżonego oraz prokurator, który zaskarżając wyrok w zakresie orzeczenia o karze łącznej, na niekorzyść oskarżonego, zarzucił obrazę przepisów prawa materialnego, tj. art. 39 § 1 k.k.s. poprzez orzeczenie kary łącznej grzywny poniżej dolnej granicy wymiaru kary przewidzianej w tym przepisie. Prokurator stawiając taki zarzut wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wymierzenie oskarżonemu kary łącznej grzywny w wymiarze 80 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 80 złotych.

Sąd Okręgowy w G. wyrokiem z dnia 26 września 2018 r., sygn. akt V Ka (...), utrzymał w mocy zaskarżony wyrok.

Kasację od wyroku Sądu odwoławczego, na niekorzyść K. K. , wniósł Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny. Zaskarżając wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze, zarzucił „rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa karnego procesowego, tj. art. 433 § 1 i 2 k.p.k., polegające na nierozpoznanie apelacji prokuratora zawierającej zarzut rażącej obrazę art. 39 § 1 k.k.s., poprzez orzeczenie kary łącznej grzywny poniżej dolnej granicy wymiaru kary przewidzianej w tym przepisie, co skutkowało niezasadnym utrzymaniem w mocy wyroku Sądu Rejonowego w W. , pomimo, że istotnie rozstrzygnięcie Sądu I instancji dotknięte było w tej części naruszeniem wskazanego przez prokuratora przepisu prawa materialnego”.

Podnosząc taki zarzut Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym

zakresie Sądowi Okręgowemu w G. do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja okazała się zasadna w stopniu oczywistym, dlatego podlegała rozpoznaniu na posiedzeniu bez udziału stron w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

Skarżący słusznie podnosi, że w sprawie doszło, z uwagi na zaniechanie przez Sąd Okręgowy w G. prawidłowej kontroli instancyjnej i naruszenia art. 433 § 1 k.p.k., do obrazy wskazanego również w kasacji przepisu prawa materialnego. W uzasadnieniu wyroku Sąd odwoławczy wskazał, że w wyniku przeoczenia przy wydawaniu wyroku nie rozstrzygnął o apelacji prokuratora, przez co wydane orzeczenie utrzymujące w całości zaskarżony wyrok Sądu I instancji jest błędne, gdyż winno podlegać zmianie na niekorzyść oskarżonego w zakresie rozstrzygnięcia o karze łącznej.

Sąd Rejonowy wymierzył K. K. karę łączną faktycznie z rażącą obrazą art. 39 § 1 k.k.s. Zgodnie z tym przepisem karę łączną wymierza się w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa skarbowe do ich sumy. W realiach sprawy oznacza to, że Sąd mógł wymierzyć oskarżonemu karę łączną grzywny w granicach od 60 do 100 stawek dziennych grzywny. Tymczasem oskarżonemu została wymierzona kara łączne grzywny w wysokości 50 stawek dziennych, co wskutek przeoczenia przez Sąd odwoławczy nie zostało skorygowane.

Uchybienie to stanowi rażące naruszenie art. 433 § 2 k.p.k., które miało istotny wpływ na treść orzeczenia, gdyż jego konsekwencją było utrzymanie w mocy wadliwego orzeczenia w zakresie kary łącznej grzywny wymierzonej niezgodnie z art. 39 § 1 k.k.s. poniżej ustawowego zagrożenia.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji wyroku.